

praktiske Forretningsmænd og alle Politikere sidde og regne til deres Dages Ende, og nogen Sikkerhed kunne de dog ikke naa.

Vil det ærede Medlem have Bevis eller i alt Fald en Pegepind derfor, kan han gaa fra vort Skattedepartement og vort Generaltolddirektorat, hvis Sagkundskab han agter saa overmaade ringe, som hans Udtalelser om Forberedelsen af Til lægsafgiften paa Spirituosa vise, til andre Landes. Det ærede Medlem udtalte sig jo i høj Grad ringeagtende om det Arbejde, der fra Skattedepartementet var kommet herop, og mente naturligvis ogsaa, at alt det betydelige Arbejde, som vore bedste Toldteknikere, Generaltolddirektoratet o. s. v. havde gjort til Forberedelse af Toldloven i 1908, var meget daarligt — det fremgik indirekte af det ærede Medlems Udtalelser. Men lad os saa gaa fra den danske Administration, som han skatter saa ringe, og gaa over til et Land som Tyskland, hvis Administration jo er berømt hele Verden over for sin Dygtighed, og hvor man i meget rigt Maal har gjort det, hvis Unladelse man — for Resten med Urette — har bebrejdet os her ... at høre de paagældende interesserede Kredse. Det er noget, vi ogsaa gøre her efter fattig Lejlighed, saa meget vi kunne. Men jeg har mange Gange set det fremhævet, at det gør man i ganske andet Omfang i Tyskland. Nuvel, lad os da se, med hvilken Sikkerhed den tyske Administration har formaaet at udregne Virkningerne af de omfattende Rigsskattelove, som bleve forelagte der ved Finansplanerne af 1906 og 1909. Det ærede Medlem, der jo er kyndig paa disse Omraader, ved lige saa godt som jeg, hvor kolossale Fejlregninger den tyske Finansadministration ved begge disse Lejligheder har gjort sig skyldig i, og hvis man ikke vil være meget farisæisk, synes jeg ikke, at man skal bedømme det for haardt. Det ligger deri, at der er intet i Verden, der er vanskeligere end med nogenlunde Sikkerhed at bedømme en Skattereforms Virkninger. Skal man vente saa længe, til man kan gøre det, kan man lige saa godt lægge Hænderne i Skødet og opgive al Lovgivning paa det Omraade for bestandigt.

Endelig spurgte det ærede Medlem, hvad det egentlig var, jeg vilde vinde ved at vente de Maaneder, som jeg i god Forstaaelse med den øvrige Regering ønsker at vente, hvad det var, jeg var saa begærlig efter at faa at vide. Ja, jeg be-

klager atter her ikke at have været saa heldig at blive forstaaet af det ærede Medlem, da jeg talte sidste Gang. Jeg ønsker at faa at vide, hvorledes Virkningerne have været af vor bestaaende Lovgivning i det forløbne Aar. Det ved jeg nemlig ikke. Jeg ved nogenlunde, hvorledes Told- og Forbrugsafgifterne ere gaaede ind, vel at mærke indtil ultimo Februar, men heller ikke længere; men jeg ved slet ikke, hvorledes Resultatet af vore øvrige Statsindtægtslove har været. Det kan man ikke vide, før de endelige Opgørelser foreligge, de Opgørelser, paa hvilke Statsregnskabet bygges, og det bliver først hen i Slutningen af Sommeren. Det er det første, jeg er videbegærlig efter. Dernæst vil jeg ogsaa ogsaa meget gerne vide, hvad der kommer ud af Finanskommissionens Arbejde og af de Undersøgelser, Regeringen allerede har i Gang, og som den Haand i Haand med Finanskommissionen vil fortsætte Sommeren igennem. Det kan jeg jo heller ikke vide nu. Det var denne Usikkerhed, jeg gav et talmæssigt Udtryk ved at sige, at paa mindre end omtrent 6 Mill. Kr. nær vilde jeg ikke kunne sige nu, hvor meget det vil være nødvendigt at kræve til Oktober.

Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, hvorledes jeg skulde kunne odfylde mit Løfte om at fremlægge et Budget med Balance. Ja, jeg brugte jo Udtrykket: et Budget, ledsaget af Forslag til Indtægtslove, der vilde give Balance. Man forelægger først et Finanslovsforslag, derefter forelægger man forskellige Forslag til Indtægtslove, og disse Indtægtslove i Forbindelse med Finanslovsforslaget skulle give Balance. Det hele kommer jo ogsaa paa Finansloven, idet det ærede Medlem jo ved, at der er noget, der hedder § 28, hvorpaa de vedtagne Lovforslag eller de Lovforslag, der skønnes at ville blive vedtagne til sidst, komme ind. Det er altsaa Forslagene til Indtægtslove i Forbindelse med Finanslovsforslaget, som skulle fremkalde Balance. Der er jo ingen Heksekunster i det. Det kan overhovedet ikke gøres paa nogen som helst anden Maade.

Saa siger det ærede Medlem, at det kan jo dog ikke nytte noget, for vi faa dog ikke noget nævneværdigt Beløb ud af de Indtægtslove, Regeringen har forelagt i Aar, i Finansaaret 1911—12. Ja, det er jo det, vi allerede have talt noget om, at det varer altid noget, inden Lovene kunne komme til at virke; derfor kan det ærede Medlem have megen Ret i, at deres Virkninger for selve Aaret 1911—12 ikke ville